

ligesom man hidtil har gjort, ikke vil tage Hensyn dertil. Udvalget vil sige: Mandens Indtægt er faktisk nu 2,000 Kr. om Aaret, og saa bestemmer jo Loven udtrykkeligt, at han falder indenfor Kategorien af dem, der som Regel ikke længer har Adgang til Statstilskud. At han det følgende Aar maaske faar en langt mindre Indtægt, bevirker blot, at Bedømmelsesudvalget, hvis Manden forlanger det, ustandseligt skal være i Virksomhed. Jeg tror meget vel, at det raadgivende Udvalg ved sine Forhandlinger vil kunne skaffe et Grundlag, der kan være i høj Grad vejledende for Ministeren, der skal udstede Bekendtgørelsen. Jeg nærer ikke den mindste Tvivl om, at hvis man vedtager Mindretallets Ændringsforslag, vil man i dette Forhold komme til langt retfærdigere og rimeligere Tilstande end efter det Ændringsforslag, som Flertallet stiller.

Den ærede Ordfører (Kierkegaard) opholdt sig ogsaa ved den Forskel, der er mellem Ministerens og Flertallets Forslag med Hensyn til de større og mindre Købstæder, de saakaldte Stationsbyer, og Landdistrikterne, den Sammendragning, der er sket i Flertallets Forslag, og henvendte sig specielt til mig, fordi jeg havde nævnt Eksempler paa, hvor daarligt Flertallets Forslag er i Sammenligning med Ministerens. Jeg gør opmærksom paa, at jeg har aldeles ikke ført noget Forsvar for Ministerens Forslag, som jeg allerede ved første Behandling gik imod, og som jeg ikke ønskede vedtaget i den Form, hvori det forelaa. Det forekommer mig, at baade Ministerens og Flertallets Forslag er daarlige paa det paagældende Punkt, men at Flertallets uægtelig er værre end Ministerens, eftersom det har rykket Grænserne paa en saadan Maade, at den Indtægt, som berettiger til Statstilskud, for en stor Del bliver mindre end efter Ministerens Forslag.

Den ærede Ordfører talte saa om, at den Opfattelse, at der burde være visse faste Grænser eller i hvert Fald lovfæstede Grænser, flydende eller faste, hvad jeg nu maa kalde dem, deltes af Sygekasseudvalget — det vilde ganske vist ikke have dem indsat i Loven, men det vilde have Grænser —, som paa Ministerens Foranledning var nedsat, og i hvilket jeg havde i hvert Fald een Meningsfælle. Det er ganske urigtigt, naar den ærede Ordfører vil give det Udseende af, at dette Sygekasseudvalg, indbefattet min Partifælle, har indstillet, at saadanne faste Grænser skulde indføres.

Jeg gør opmærksom paa, at i det vedkommende Sygekasseudvalgs Indstilling findes en Indstilling fra et Mindretal, til hvilket min Partifælle, Lærer Petersen, sammen med den nuværende og forhenværende Sygekasseinspektør og to andre Medlemmer hører, og som bestemt tager Afstand fra den Betragtning, andre Medlemmer af Udvalget hævder, nemlig, at der skal være Grundregler, ifølge hvilke det bestemmes efter Indtægts- og Formuegrænser, om Folk kan være statstilskudnydende Medlemmer. Dette Mindretal siger, at de opstillede Grundregler ikke uden videre kan bringes til Anvendelse ved Afgørelsen af, om visse Personer skal være eller vedblive at være nydende Medlemmer af de anerkendte Sygekasser. Mindretallet maa fastholde, siger det, det af Sygekasseinspektoratet gennem alle dets hidtidige Virkeaar hævdede Synspunkt, altsaa det Synspunkt, at alle, der hører til Arbejderklassen, først og fremmest bør have Adgang til Sygekasserne, og at man ikke for dem kan opstille Grundregler med Hensyn til deres Indtægt og Formue. Altsaa, de Folk, der i Udvalget maatte anses for at være ret sagkyndige paa det vedkommende Omraade, indstiller tværtimod, at der ikke skal være Indtægts- og Formuegrænser, som gælder i alle Tilfælde.

Med Hensyn til Statstilskuddet sagde den ærede Ordfører (Kierkegaard), at Mindretallet stiller nøjagtig det samme Forslag som Flertallet, kun — tilføjede han — med den Forskel, at Flertallet regner med 60 Øre i København, medens Mindretallet regner med 70 Øre. Ja, men saa er det altsaa ikke nøjagtig det samme, der er alligevel den Forskel fra 60 til 70, og det er ogsaa kun den, jeg talte om, da jeg hævdede, at Flertallet tilsigtede at berøve Sygekasserne i København en meget stor Del af det hidtil oppebaarne Statstilskud, hvilket jeg ansaa for urigtigt. Den ærede Ordfører siger: Hele vor Forbrydelse indskrænker sig til at ville tage 25,000 Kr. mere end Mindretallet. Det glæder mig, at den ærede Ordfører dog indrømmer, at det er en Forbrydelse. Jeg er ganske enig med ham heri, og selv om det kun drejer sig om 25,000 Kr., saa er det dog et meget respektabelt Beløb. Iøvrigt minder jeg den ærede Ordfører om, at han paa et vist Tidspunkt var ganske enig med Mindretallet om, at vi burde sætte 70 Ø., og at det ærede Medlem selv var med til at indstille det Forslag, som vi nu holder paa, og som vi gik med til, ikke fordi vi var synderlig . . .